

ບົດຮຽນໂຮງຮຽນວັນອາທິດ

ວັນອາທິດ ທີ 16 ມິຖຸນາ 2024 (06-16-2024)

ພຣະສັນຍາຂອງພຣະເຈົ້າເຮືອງພຣະພອນ

ຈຸດສໍາຄັນໃນບົດຮຽນ: ພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງສັນຍາວ່າຈະຊົງອວຍພຣະພອນທຸກຄົນຜ່ານຜູ້ຄົນທີ່ພຣະອົງໄດ້ຊົງເລືອກໄວ້.

ພຣະຄໍາພີຕອບສນອງຊີວິດ:

ແຜນການແຫ່ງຄວາມລອດພົ້ນຂອງພຣະເຈົ້າລວມເຖິງອັບຮາຮາມແລະເຊື້ອສາຍຂອງເພິ່ນ-ທ້າຍທີ່ສຸດຄືຊົນຊາດອິສຣາເອນ-ຊຶ່ງເປັນທໍ່ທາງຝ່າຍຈິດວິນຍານຂອງພຣະອົງ. ການຊົງເລືອກບັນດາຄົນເຫຼົ່ານີ້ຂອງພຣະເຈົ້າບໍ່ໄດ້ໝາຍຄວາມວ່າພວກເພິ່ນດີກວ່າຄົນອື່ນໆ ແຕ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງເລືອກພວກເຂົາເຈົ້າເພື່ອເປັນເຄື່ອງມືພິເສດຂອງພຣະອົງ. ໂດຍຜ່ານທາງຄົນເຫຼົ່ານີ້, ພຣະເຈົ້າຈະຊົງນໍາເອົາ ພຣະຜູ້ຊ່ອຍໃຫ້ລອດພົ້ນ ຄື **ພຣະເຢຊູ** ແລະຜ່ານທາງພຣະເຢຊູ, ພຣະເຈົ້າຈະຊົງນໍາເອົາຄວາມຫວັງຂອງຄວາມສັມພັນແຫ່ງຄວາມລອດພົ້ນກັບພຣະອົງໄປສູ່ຄົນທັງໂລກ. ກ່າວໂດຍສະເພາະ, ພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງສັນຍາວ່າຈະຊົງອວຍພຣະພອນປະຊາຊົນທັງໝົດຜ່ານທາງບັນດາຜູ້ຄົນທີ່ພຣະອົງໄດ້ຊົງເລືອກໄວ້.

ປຶ້ມພຣະຄໍາພີ **ປະຖົມມະການ** ບັນທຶກວິທີທີ່ພຣະເຈົ້າຊົງສັນຍາກັບ ອັບຮາຮາມວ່າໂດຍຜ່ານທາງລາວ, ພຣະພອນຂອງພຣະເຈົ້າຈະເຂົ້າມາສູ່ໂລກນີ້ຢ່າງໃດ. ບົດຮຽນການສຶກສາວັນນີ້ປະກອບດ້ວຍຂໍ້ພຣະຄໍາພີທີ່ມີຄວາມສໍາຄັນຢ່າງຍິ່ງ ຕໍ່ພຣະປະສົງຂອງພຣະເຈົ້າໂດຍສ່ວນທີ່ເຫຼືອຂອງພຣະຄໍາພີແມ່ນທັງໝົດກ່ຽວກັບການເປີດເຜີຍຄວາມໝາຍຂອງຂໍ້ພຣະຄໍາພີຈໍານວນໜ້ອຍເຫຼົ່ານີ້.

ແມ່ນຫຍັງຄືສິ່ງອໍານວຍຄວາມສະດວກສະບາຍທີ່ທ່ານຂາດບໍ່ໄດ້?

ພຣະຄໍາພີກ່າວວ່າແນວໃດ? (ເບິ່ງຕາມຫົວຂໍ້ 1, 2, ແລະ 3.)

ການສຶກສາພຣະຄໍາພີ

1. ປະຖົມມະການ 12:1-3

¹ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຊົງບອກແກ່ອັບຮາຮາມວ່າ: “ຈົ່ງອອກຈາກປະເທດຂອງເຈົ້າ ຈາກຍາດພີ່ນ້ອງ ແລະຈາກບ້ານຂອງເຈົ້າ ແລ້ວໄປໃນປະເທດທີ່ເຮົາຈະບອກເຈົ້າ. ²ເຮົາຈະໃຫ້ເຈົ້າມີເຊື້ອສາຍຫຼາຍຂຶ້ນແລ້ວເກີດເປັນຊົນຊາດໃຫຍ່ເຮົາຈະອວຍພອນໃຫ້ເຈົ້າເປັນຜູ້ທີ່ມີຊື່ສຽງ ແລະຜູ້ອື່ນຈະໄດ້ຮັບພອນຍ້ອນເຈົ້າ. ³ເຮົາຈະອວຍພອນຜູ້ທີ່ອວຍພອນເຈົ້າ ແຕ່ເຮົາຈະສາບແຊງຜູ້ທີ່ສາບແຊງເຈົ້າ. ທຸກໆຊົນຊາດໃນໂລກຈະຂໍໃຫ້ເຮົາອວຍພອນພວກເຂົາເພື່ອນດັ່ງເຮົາໄດ້ອວຍພອນໃຫ້ພວກເຈົ້າ.”

ຊີວິດຂອງພວກເຮົາທຸກຄົນມີຊ່ວງເວລາທີ່ກຳນົດ-ຊ່ວງເວລາອັນໃດອັນນຶ່ງທີ່ກຳນົດທິດທາງຊີວິດຂອງພວກເຮົາຢ່າງເຫັນໄດ້ຊັດເຈນ. ຊ່ວງເວລາທີ່ກຳນົດມີດັ່ງຕໍ່ລົງໄປນີ້ ແຕ່ມີຫຼາຍກວ່ານັ້ນ:

- ການຍອມຮັບເອົາຂໍ້ສເນີແຫ່ງຄວາມລອດຂອງພຣະເຈົ້າຜ່ານຄວາມເຊື່ອໃນອົງພຣະເຢຊູ.
- ການແຕ່ງງານ.
- ການເປັນພໍ່ແມ່.

ການຊົງຮຽກເອີ້ນ ອັບຮາຮາມ(ຕໍ່ມາເປັນ ອັບຮາຮາມ)ແມ່ນນຶ່ງໃນຊ່ວງເວລາທີ່ກຳນົດໄວ້ໃນພຣະຄໍາພີ. ທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງໃນແຜນການຂອງພຣະເຈົ້າໃນການຊົງໄຖ່ໂລກ ຫຼັງໄຫຼມາຈາກຊ່ວງເວລາທີ່ກຳນົດ ທັງໃນພັນທະສັນຍາເດີມ ແລະໃນພັນທະສັນຍາໃໝ່. ໃນກຸງເຢຣູຊາເລັມໃໝ່, ຊື່ຂອງບັນດາເຫຼິ້ນ(great-grandsons)ຂອງອັບຮາຮາມຈະປະດັບຢູ່ທີ່ປະຕູເມືອງ (ພນມ 21:12). ພວກເຮົາຍັງຈະເວົ້າກ່ຽວ

ກັບອັບຮາຮາມຢູ່ໃນສວັນ! ການຊົງຮຽກເອີ້ນຂອງພຣະເຈົ້າກຳນົດໃຫ້ອັບຮາຮາມຕ້ອງເຮັດບາງຢ່າງທີ່ຕໍ່ຕ້ານວັທນະທັມ, ບາງສິ່ງທີ່ບໍ່ເຄີຍເຮັດໃນຍຸກສມັຍຂອງລາວ. ພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງບັນຊາ(ສັ່ງ)ອັບຮາຮາມໃຫ້ອອກຈາກບ້ານເກີດເມືອງນອນ, ອອກຈາກສະຖານທີ່ເກີດ, ແລະອອກຈາກບ້ານພໍ່ຂອງລາວ. ພຣະເຈົ້າຍັງໄດ້ຊົງສັ່ງອັບຮາຮາມໃຫ້ໄປທີ່ແຜ່ນດິນທີ່ພຣະເຈົ້າຈະຊົງສະແດງໃຫ້ລາວເຫັນ. ດ້ວຍເຫດນີ້, ອັບຮາຮາມ “ໄດ້ອອກໄປ, ເຖິງແມ່ນວ່າລາວບໍ່ຮູ້ວ່າລາວຈະມຸ່ງໜ້າໄປໃສ” (ຮສ 11:8). ລາວໄດ້ປະຖົມປະຊາຊົນຂອງລາວໄປຢູ່ເມືອງ **ຮາຮາມ** ແລະໄດ້ເດີນທາງຫຼາຍຮ້ອຍໄມລ໌ ກ່ອນລາວຈະມາເຖິງເມືອງນຶ່ງຊື່ວ່າ **ເຊເຄັມ** ໃນແຜ່ນດິນການາອານ. ຢູ່ທີ່ນັ້ນ, ພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງກ່າວກັບ ອັບຮາຮາມ ວ່າ: “ເຮົາຈະໃຫ້ແຜ່ນດິນນີ້ແກ່ລູກຫຼານຂອງເຈົ້າ” (ປຖກ 12:7). ພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງສັນຍາອີກດ້ວຍວ່າຈະຊົງເຮັດສິ່ງດັ່ງຕໍ່ລົງໄປນີ້ສຳລັບ ອັບຮາຮາມ(ຂໍ້ 2):

- ຊົງເຮັດໃຫ້ລາວເກີດເປັນຊົນຊາດໃຫຍ່.
- ຊົງອວຍພຣະພອນໃຫ້ລາວ ແລະຊົງເຮັດໃຫ້ລາວເປັນທໍ່ພຣະພອນໄປສູ່ຄົນອື່ນ.
- ຊົງເຮັດໃຫ້ລາວເປັນຜູ້ທີ່ມີຊື່ສຽງ.

ພຣະເຈົ້າຈະເຮັດໃຫ້ອັບຮາຮາມເປັນຊົນຊາດຍິ່ງໃຫຍ່ແນວໃດ? ອັບຮາຮາມແລະເມັງຂອງລາວ ຊາຮາຍ (ຕໍ່ມາເປັນ ຊາຮາ) ບໍ່ສາມາດມີລູກ (11:30), ແລະໃຜຜູ້ນຶ່ງບໍ່ສາມາດມີຊົນຊາດໄດ້ໂດຍປາສຈາກຜູ້ຄົນ! ພຣະເຈົ້າຈະຊົງເຮັດການມະຫັສຈັນໃນຊີວິດຂອງພວກເຂົາເຈົ້າໃນມື້ຂ້າງໜ້າແລະໃຫ້ພວກເພິ່ນມີລູກຊາຍ-ອີຊາກ. ພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງມີພຣະປະສົງໃຫ້ທຸກຄົນຮູ້ວ່າຄອບຄົວນີ້ໄດ້ເລີ່ມຕົ້ນໂດຍພລັງອຳນາດຂອງພຣະອົງແລະສຳລັບຈຸດປະສົງຂອງພຣະອົງ.

ພຣະເຈົ້າໄດ້ສັນຍາວ່າຈະຊົງອວຍພຣະພອນບັນດາຜູ້ທີ່ອວຍພຣະພອນອັບຮາຮາມ ແລະສາບແຊ່ງບັນດາຜູ້ທີ່ສາບແຊ່ງລາວດ້ວຍຄວາມພົ້ນປມາດ (12:3). **ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າແລະອັບຮາຮາມມີຄວາມສັມພັນພິເສດແທ້ໆ!** ພຣະຄັ້ມພິຕໍ່ມາກ່າວເຖິງ **ອັບຮາຮາມ** ວ່າເປັນ **ເພື່ອນ** (“ມິດສະຫາຍ”)ຂອງພຣະເຈົ້າ (2 ຂຄວ 20:7; ອຊຢ 41:8; ຢກບ 2:23), ແລະພຣະເຈົ້າຈະຊົງເບິ່ງແຍງສະຫາຍຂອງພຣະອົງ. ພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງບອກອັບຮາຮາມ, “ທຸກໆຊົນຊາດໃນໂລກຈະຖືກອວຍພອນຜ່ານທາງເຈົ້າ”(ປຖກ 12:3). ພັນທະສັນຍາຂອງພຣະເຈົ້ານຳພຣະພອນມາສູ່ພວກເຮົາທັງໝົດ ດ້ວຍເຫດວ່າພຣະພອນແຫ່ງພັນທະສັນຍາຂອງອັບຮາຮາມແມ່ນ **ພຣະເຢຊູ**, ຊຶ່ງຊົງເປັນລູກຫຼານ(ເຊື້ອສາຍ)ຂອງອັບຮາຮາມ. ໂດຍຜ່ານທາງອົງພຣະເຢຊູ, ພວກເຮົາທຸກຄົນອາດຈະເຂົ້າສູ່ຄວາມສັມພັນຕາມພັນທະສັນຍາກັບພຣະເຈົ້າ. **ພັນທະສັນຍາຂອງພຣະເຈົ້າກັບອັບຮາຮາມນຳພຣະພອນມາສູ່ພວກເຮົາທຸກຄົນຜ່ານທາງພຣະເຢຊູຄຣິດ.** ນັ້ນຄືເຫດຜົນທີ່ຂໍ້ພຣະຄັ້ມພິຈາກປະຖົມມະການ ເຫຼົ່ານີ້ຖືເປັນຊ່ວງເວລາສຳຄັນ, ບໍ່ພຽງແຕ່ສຳລັບອັບຮາຮາມເທົ່ານັ້ນ, ແຕ່ຍັງສຳລັບແຜນການແຫ່ງຄວາມລອດພົ້ນຂອງພຣະເຈົ້າສຳລັບຄົນທັງໂລກດ້ວຍ.

ເມື່ອໃດທີ່ທ່ານເຫັນ ໃຜຜູ້ນຶ່ງໄດ້ຮັບພຣະພອນທີ່ກາຍເປັນພຣະພອນໃຫ້ແກ່ຄົນອື່ນ?

2. ປະຖົມມະການ 15:5-7

⁵ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ພາເພິ່ນຢ່າງອອກໄປທາງນອກແລະເວົ້າວ່າ, “ຈົ່ງນັບດວງດາວຢູ່ທ້ອງຟ້າທີ່ເຈົ້າເຫັນຢູ່ນັ້ນເບິ່ງດູ ນັບໄດ້ບໍ່? ເຈົ້າຈະມີເຊື້ອສາຍຫຼາຍຄືກັນກັບດວງດາວເຫຼົ່ານັ້ນ.” ⁶ອັບຮາຮາມກໍເຊື່ອພັງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຍ້ອນຄວາມເຊື່ອນັ້ນພຣະອົງຈຶ່ງຊົງຖືວ່າເພິ່ນເປັນຜູ້ຊອບທັມ. ⁷ຄັນຕໍ່ມາພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງກ່າວແກ່ ອັບຮາຮາມວ່າ, “ເຮົາແມ່ນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຜູ້ນຳເຈົ້າໜີອອກຈາກເມືອງ ອູເຣ ປະເທດຄານເດອາ ເພື່ອຈະໃຫ້ປະເທດນີ້ເປັນຂອງເຈົ້າ.”

ບາງເທື່ອຊີວິດນຳມາໃຫ້ການທ້າທາຍທີ່ສະຖານະການເບິ່ງຄືວ່າຊີ້ບອກເຖິງຜົນລັບອັນນຶ່ງ, ແຕ່ພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າເພື່ອເຮັດໃຫ້ສິ່ງນັ້ນ(ຊາດທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່)ເກີດຂຶ້ນ, ແລະສະພາບການເບິ່ງຄືວ່າບໍ່ດີເມື່ອພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງແນະນຳໃນເບື້ອງຕົ້ນ. ພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງໄປຢັ້ງມຢາມອັບຮາຮາມໃນນິມິດໝາຍແລະຊົງບອກລາວວ່າບໍ່ຕ້ອງຢ້ານ. ອັບຮາຮາມໄດ້ສາລະພາບການລົ້ມລຸກຄຸກຄານຂອງຕົນຕໍ່ພຣະເຈົ້າ. ມັນເບິ່ງຄືວ່າຜູ້ຮັບໃຊ້ຊັ້ນນຳຂອງເພິ່ນຈະສືບທອດມູນມໍລະດົກຂອງລາວ, ແລະຖ້າເປັນດັ່ງນັ້ນ, ຄຳສັນຍາຂອງພຣະເຈົ້າຈະຫຼົ້ມເຫຼວ. ແຕ່

ວ່າສິ່ງນັ້ນບໍ່ສາມາດເກີດຂຶ້ນໄດ້, ແລະມັນຈະບໍ່ເປັນດັ່ງນັ້ນ.

ພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງເຮັດໃຫ້ອັບຣາຮາມໝັ້ນໃຈວ່າ: “ຜູ້ທີ່ມາຈາກຮ່າງກາຍຂອງເຈົ້າເອງຈະເປັນຜູ້ສືບທອດມູນມໍລະດົກຂອງເຈົ້າ” (ປຖກ 15:4). ພຣະຄັມພີ ປະຖົມມະການ ບົດທີ 16 ບັນທຶກວິທີທີ່ອັບຣາຮາມແລະຊາຣາຍມີລູກຄັ້ງທຳອິດໂດຍນາງ ຮາກາຂ້າໃຊ້ຂອງຊາຣາຍ (16:1-2). ບາງທິພວກເຂົາເຈົ້າອາດຫາເຫດຜົນເຂົ້າຂ້າງຕົນເອງວ່າ ອັບຣາຮາມ ຈະຍັງຄົງເປັນພໍ່, ແລະໂດຍທາງກົດໝາຍ, ເດັກນ້ອຍນັ້ນອາດກັບກາຍມາເປັນລູກຂອງຊາຣາຍ. ສະຖານະການ “ແມ່ຕົວແທນ”(“surrogate mother”)ນີ້ໄດ້ເປັນທີ່ຮູ້ຈັກໃນຍຸກສມັຍຂອງພວກເຂົາເຈົ້າແລະຍັງເປັນຢູ່ໃນສມັຍປະຈຸບັນນີ້. ແຕ່ນີ້ແມ່ນວິທີທີ່ພຣະເຈົ້າຈະຊົງເຮັດຕາມພຣະສັນຍາຂອງພຣະອົງຫຼືບໍ່? ຄຳຕອບກໍຄື: **ບໍ່ແມ່ນ**. ພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງທຳທາຍອັບຣາຮາມໃຫ້ມອງເບິ່ງສວັນແລະນັບດວງດາວ-ບາງສິ່ງບາງຢ່າງທີ່ອັບຣາຮາມບໍ່ສາມາດເຮັດໄດ້. ຈາກນັ້ນພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງບອກລາວວ່າ: “ລູກຫຼານຂອງເຈົ້າຈະເປັນຈຳນວນຫຼາຍດັ່ງດວງດາວນັ້ນ” (15:5). ຕອນນີ້ ອັບຣາຮາມມີທາງເລືອກ: ລາວຈະເລືອກເຊື້ອສິ່ງທີ່ລາວຮູ້ກ່ຽວກັບຊີວະວິທຍາ(biology)ຂອງມະນຸດ, ຫຼືລາວຈະເລືອກເຊື້ອພຣະສັນຍາຂອງພຣະເຈົ້າ. ອັບຣາຮາມເລືອກເຊື້ອພຣະສັນຍາຂອງພຣະເຈົ້າ. ອັບຣາຮາມໄດ້ເຊື່ອແລະໄວ້ວາງໃຈພຣະເຈົ້າແລະໄດ້ຮັບເອົາພຣະຄຳຂອງພຣະອົງ: **ທີ່ວ່າລາວຈະມີເຊື້ອສາຍແລະເປັນທີ່ພຣະພອນຂອງພຣະເຈົ້າໄປສູ່ຜູ້ຄົນທັງໝົດ.**

ເມື່ອອັດສາວົກ ໂປໂລ ໄດ້ຂຽນພຣະຄັມພີ **ໂຣມ**, ເພິ່ນໄດ້ອ້າງເຖິງພຣະຄັມພີ **ປະຖົມມະການ 15:6** ເປັນສ່ວນນຶ່ງຂອງການສົນທະນາກ່ຽວກັບ**ຄວາມລອດພົ້ນດ້ວຍພຣະຄຸນໂດຍທາງຄວາມເຊື່ອ** (Salvation by Grace through Faith). ເພິ່ນໄດ້ປະກາດວ່າຄວາມລອດພົ້ນເປັນຂອງຂວັນຈາກພຣະເຈົ້າ (ຂອງປະທານທີ່ໄດ້ລ້າງຈາກພຣະເຈົ້າ) ບໍ່ແມ່ນຈາກວຽກງານດີໃດໆ ທີ່ພວກເຮົາອາດໄດ້ເຮັດ (ໂຣມ 3:24-28). ພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງໃຊ້ **ອັບຣາຮາມ ບັນພະບູຮຸດແຫ່ງຄວາມເຊື່ອຂອງພວກເຮົາ** ເປັນຕົວຢ່າງຂອງບັນດາຜູ້ທີ່ໄວ້ວາງໃຈໃນພຣະສັນຍາຂອງພຣະເຈົ້າຢ່າງເຕັມທີ່, ແລະພຣະອົງໄດ້ນັບລາວເປັນຄົນຊອບທັມໃນພື້ນຖານນັ້ນ(4:18-22). ຈາກນັ້ນ, ໂປໂລ ໄດ້ສລຸບວ່າ: **ພຣະສັນຍາຂອງພຣະເຈົ້າແຫ່ງຄວາມລອດພົ້ນແມ່ນສຳລັບທຸກຄົນທີ່ເຊື່ອເໝືອນດັ່ງອັບຣາຮາມ(4:23-25).** ພຣະເຈົ້າພວມຊົງສະແດງໃຫ້ອັບຣາຮາມໄດ້ເຫັນວ່າພຣະອົງຈົງຈັງໃນການໃຫ້ພຣະກຽດແຫ່ງພຣະວັຈນະ(ພຣະຄຳ)ຂອງພຣະອົງ. ພຣະອົງຊົງໄດ້ຍືນຍັນ ພັນທະສັນຍາ ຂອງພຣະອົງຄືນໃໝ່ໃນລັກສະນະນີ້ ເພື່ອຊ່ອຍໃຫ້ອັບຣາຮາມໄວ້ວາງໃຈໃນພຣະອົງແລະຮັບເອົາພຣະວັຈນະຂອງພຣະອົງ.

ແມ່ນຫຍັງໄດ້ຊ່ອຍເຫຼືອທ່ານໃຫ້ໄວ້ວາງໃຈໃນພຣະສັນຍາຂອງພຣະເຈົ້າ?

3. ປະຖົມມະການ 17:7-11

⁷ເຮົາຈະຖືຮັກສາຄຳໝັ້ນສັນຍາຂອງເຮົາທີ່ມີຕໍ່ເຈົ້າ ແລະຕໍ່ເຊື້ອສາຍຂອງເຈົ້າໃນເຊັ່ນຄົນຕໍ່ມາ ໃຫ້ເປັນຄຳໝັ້ນສັນຍາອັນຕລອດໄປເປັນນິດ. ເຮົາຈະເປັນພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າ ແລະເປັນພຣະເຈົ້າຂອງເຊື້ອສາຍຂອງເຈົ້າດ້ວຍ. ⁸ເຮົາຈະໃຫ້ດິນທີ່ເຈົ້າອາສັຍຢູ່ໃນປະຈຸບັນຖານະຊາວຕ່າງດ້າວນີ້ໃຫ້ແກ່ເຈົ້າ ແລະເຊື້ອສາຍຂອງເຈົ້າດິນແດນ ການາອານ ທັງໝົດຈະເປັນຂອງພວກເຈົ້າຕລອດໄປ, ແລະເຮົາກໍຈະເປັນພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຈົ້າ.” ⁹ພຣະເຈົ້າຊົງກ່າວກັບອັບຣາຮາມວ່າ, “ເຈົ້າເອງກໍດີ, ເຊື້ອສາຍຂອງເຈົ້າໃນເຊັ່ນຕໍ່ໄປກໍດີ ຈົ່ງຮັກສາຄຳໝັ້ນສັນຍາຂອງເຮົາ. ¹⁰ອັນນີ້ແມ່ນສິ່ງທີ່ເຈົ້າ ແລະເຊື້ອສາຍຂອງເຈົ້າຕ້ອງປະຕິບັດ ຄືຜູ້ຊາຍທຸກຄົນໃນພວກເຈົ້າຕ້ອງເຂົ້າພິທີຕັດ. ¹¹ຕັ້ງແຕ່ບັດນີ້ໄປ, ເຈົ້າຈະຕ້ອງເຮັດພິທີຕັດໃຫ້ແກ່ຜູ້ຊາຍທຸກຄົນເມື່ອພວກເຂົາອາຍຸໄດ້ແປດມື້ ທັງເດັກທີ່ເກີດມາຈາກພວກຂ້າໃຊ້ ແລະຂ້ອຍຂ້າທີ່ໄຖ່ມາຈາກຊາວຕ່າງດ້າວ. ການກະທຳເຊັ່ນນີ້ຈະສະແດງວ່ານັ້ນແມ່ນການສັນຍາລະຫວ່າງເຈົ້າກັບເຮົາ.

ທ່ານເຄີຍໄດ້ອະທິຖານເພື່ອການຊົງນຳພາຂອງພຣະເຈົ້າບໍ່? ທ່ານຕັ້ງໃຈວ່າທ່ານຮູ້ສິ່ງນັ້ນແມ່ນຫຍັງ, ແລະຈາກນັ້ນທ່ານຄິດສະເດືອນໄດ້ວ່າທ່ານຜິດ. ບາງຄັ້ງສິ່ງທີ່ສົມເຫດສົມຜົນສາມາດເປັນພຣະປະສົງຂອງພຣະເຈົ້າ, ບາງຄັ້ງກໍບໍ່ເປັນຢ່າງນັ້ນ. ຈົ່ງລອງພິຈາລະນາເບິ່ງ ອັບຣາຮາມ ແລະ ຊາຣາຍ (ຊາຣາ) ໃນພຣະຄັມພີ ປະຖົມມະການ ບົດທີ 16. ກົດໝາຍຂອງສມັຍນັ້ນອະນຸຍາດໃຫ້ເມັງຄົນທີ່ສອງເຮັດໜ້າທີ່ເປັນແມ່ແທນເມັງຄົນທຳອິດໄດ້. ຄົນໃຊ້ຂອງຊາຣາ, ຮາກາ, ໄດ້ໃຫ້ກຳເນີດ ອິຊມາເອນ (Ishmael)ແກ່ອັບຣາຮາມ, ແລະອີງຕາມກົດໝາຍ, ອິຊມາເອນ ເປັນລູກຊາຍຂອງຊາຣາ. ຂໍ້ສຸດທ້າຍຂອງພຣະຄັມພີ ປະຖົມມະການ ບົດທີ 16 ບອກວ່າ: “ອັບຣາຮາມ

ມີອາຍຸໄດ້ 86 ປີເມື່ອນາງ ຮາກາ ໄດ້ລູກຊາຍ ອີຊມາເອນໃຫ້ແກ່ອັບຣາມ.” (ຂໍ້ 16). ຂໍ້ທຳອິດຂອງ ພຣະຄໍາພີ ປະຖົມມະການ ບົດທີ່ 17 ບອກວ່າ ອັບຣາມ ມີອາຍຸໄດ້ 99 ປີ ເມື່ອພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງປາກົດແກ່ລາວອີກ. ພຣະຄໍາພີບອກເຄັດລັບວ່າຕລອດ 13 ປີທີ່ອັບຣາມແລະຊາຣາ ຄິດວ່າ ອີຊມາເອນ ເປັນລູກຕາມພຣະສັນຍາຂອງພຣະເຈົ້າແມ່ນບໍ່? ຖ້າເປັນດັ່ງນັ້ນ, ພວກເຂົາເຈົ້າພວມຈະພົບວ່າ ພຣະເຈົ້າຊົງມີແຜນການອື່ນໆອີກ. ພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງຍືນຍັນອີກເທື່ອນຶ່ງວ່າ ອັບຣາມຈະກາຍເປັນພໍ່ຂອງຫຼາຍປະເທດຊາດແລະພ້ອມຍັງໄດ້ຊົງປ່ຽນຊື່ຈາກ **ອັບຣາມ** ມາເປັນ **ອັບຣາຮາມ** (ປຖກ 17:4-5). ອັບຣາຮາມບໍ່ເຄີຍໄດ້ຮັບຄວາມສົມບູນຂອງຄຳສັນຍາຂອງພຣະເຈົ້າສຳລັບຕົນເອງ(ຮຣ 11:8-10,13). ຢ່າງໃດກໍ່ຕາມ, ລາວໄດ້ດຳເນີນຊີວິດຢູ່ໃນຄວາມເຊື່ອວ່າ: ມື້ນຶ່ງ, ເຊື້ອສາຍຂອງລາວຈະເຫັນມັນ(ຄວາມສົມບູນຂອງຄຳສັນຍາຂອງພຣະເຈົ້າ)ມາເຖິງພວກເຂົາເຈົ້າ.

ມີທາງໃດແດ່ທີ່ດີສຳລັບຜູ້ເຊື່ອທີ່ຈະຍືນຍັນຄົງຢູ່ໃນຄວາມແຕກຕ່າງໃນໂລກນີ້?

ພຣະເຈົ້າຊົງຮຽກເອີ້ນປະຊາກອນຂອງພຣະອົງໃຫ້ແຕກຕ່າງແລະການປະຕິບັດຕາມພຣະບັນຊາ(ຄຳສັ່ງ)ຂອງພຣະອົງເຮັດໃຫ້ພວກເຮົາແຕກຕ່າງຈາກສ່ວນອື່ນໆຂອງໂລກ. ພວກເຮົານັບຖືວັນນະມັສການເມື່ອບັນດາຊາວໂລກຖືວ່າມັນເປັນພຽງອີກວັນນຶ່ງ. ພວກເຮົາຖວຍຊັບທາງການເງິນຂອງພວກເຮົາໃຫ້ກັບຄຣິສຕະຈັກທ້ອງຖິ່ນ ໃນເມື່ອບັນດາຄົນອື່ນໆໃຊ້ຊັບພະຍາກອນຂອງພວກເພິ່ນເພື່ອຕົນເອງ. ພວກເຮົາພຍາຍາມປະຕິບັດຕາມຄວາມສັດຊື່ ໃນເວລາທີ່ບັນດາຫຼາຍຄົນໃນໂລກເຮັດທຸກສິ່ງທີ່ພວກເຂົາເຈົ້າສາມາດເຮັດໄດ້ (ໂດຍບໍ່ມີຜົນກະທົບ). ພວກເຮົາພຍາຍາມໃຫ້ການແຕ່ງງານຂອງພວກເຮົາໃຫ້ເປັນພຣະກຽດຕິຍົດແກ່ພຣະເຈົ້າໃນຂະນະທີ່ຫຼາຍຄົນລົດຄຸນຄ່າຂອງການແຕ່ງງານ. ພວກເຮົາເຫັນບັນດາເດັກນ້ອຍເປັນພຣະພອນແທນທີ່ຈະເປັນຄວາມບໍ່ສະດວກສະບາຍ.

ພວກເຮົາຈະຊ່ວຍກັນໄດ້ແນວໃດໃນການດຳເນີນຊີວິດທີ່ແຕກຕ່າງແຕ່ຍັງເປີດໃຈໃຫ້ຄົນອື່ນຢູ່?

ນຳໃຊ້ໃນຊີວິດ

- ພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງສັນຍາວ່າຈະຊົງອວຍພຣະພອນທຸກຄົນຜ່ານຜູ້ຄົນທີ່ພຣະອົງໄດ້ຊົງເລືອກໄວ້. ຈົ່ງໃຊ້ນຶ່ງໃນການນຳໃຊ້ຕໍ່ລົງໄປນີ້:
- **ຈົ່ງໃຊ້ເວລາສັນຣະເສີນແລະຂອບພຣະຄຸນພຣະຜູ້ຊ່ວຍໃຫ້ລອດພົ້ນຂອງທ່ານ.** ທ່ານຢູ່ໃນພັນທະສັນຍາກັບພຣະເຈົ້າໂດຍຜ່ານພຣະເຢຊູຄຣິດຫຼືບໍ່? ຖ້າເປັນດັ່ງນັ້ນ, ຈົ່ງສັ່ນແລະຂອບພຣະຄຸນພຣະເຈົ້າ. ຖ້າບໍ່ເປັນດັ່ງນັ້ນ, ໃຫ້ທ່ານປຶກສາກັບແຜນການແຫ່ງຄວາມລອດພົ້ນ. ຈົ່ງເວົ້າກັບບາງຄົນໃນຫ້ອງຮຽນຂອງທ່ານ, ເວົ້າກັບຄູສອນໂຮງຮຽນວັນອາທິດຂອງທ່ານ, ຫຼືສິດຍາພິບານຂອງທ່ານກ່ຽວກັບຂັ້ນຕອນຕໍ່ໄປທີ່ທ່ານສົມຄວນຈະເຮັດ.
  - **ຈົ່ງໃຊ້ເວລາປະເມີນສິ່ງທີ່ຂັດຂວາງພຣະພອນຈາກການໄຫລອອກຈາກຊີວິດຂອງທ່ານໄປສູ່ຜູ້ອື່ນ.** ເປັນຕົ້ນ: ຄວາມຂົມຂື່ນ, ຄວາມສົງສານຕົນເອງ, ຄວາມເຫັນແກ່ຕົວ, ຄວາມຍ້ານກົວ, ແລະອື່ນໆ...ຈົ່ງເຮັດວຽກຮ່ວມກັບພຣະເຈົ້າໃນການສາລະພາບແລະການຖິ້ມໃຈເກົ່າເອົາໃຈໃໝ່ເພື່ອຈະລົບລ້າງອຸປະສັກເຫຼົ່ານັ້ນ, ເພື່ອທີ່ທ່ານຈະສາມາດເປັນທີ່ພຣະພອນຂອງພຣະເຈົ້າໄປສູ່ຄົນອື່ນໆ.
  - **ຈົ່ງໃຊ້ເວລາໃນການພິຈາລະນາ.** ຈົ່ງພິຈາລະນາວ່າທ່ານສາມາດດຳເນີນຊີວິດທີ່ແຕກຕ່າງຊຶ່ງແຍກທ່ານອອກຈາກຊາວໂລກໃນຖານະທີ່ເປັນຂອງພຣະຄຣິດ: ຊີວິດທີ່ມີຄວາມຮັກແລະມີພຣະຄຸນທີ່ເຮັດໃຫ້ຄົນອື່ນຢາກເປັນຂອງພຣະຄຣິດເຊັ່ນດຽວກັບທ່ານ.

ອຸປະຖັມໂດຍ ລາວຊາວເທີນບັບຕິສສັມພັນ <https://ulsb.org/sunday-school-2/> ແປໂດຍ SSK